

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

**Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom
od 18 do 19 sati**

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije misa preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIV Broj 19 (662), 7. travnja 2024.

KRALJICA

II. vazmena nedjelja

NEDJELJA BOŽJEGA MILOSRĐA

***Kao novorođenčad
žudite za duhovnim,
nepatvorenim mlijekom,
da po njemu uzrastete
u spasenju,
aleluja.***

1Pt 2,2

**I. čitanje (Dj 4,32-35), II. čitanje (1Iv 5,1-6)
Evangelje po Ivanu (Iv 20, 19 – 31)**

Nevjera i vjera

I. Toma je simbol ljudskog traženja i nesigurnosti, kao i prijevara. Kako se danas očituje to isto Tomino zdvajanje kod ljudi? Svakodnevi život ljudi uvijek je različit pa ta različitost stvara nedoumice i strahove. Makar ljudi željeli novo ipak se straše novog. U njemu se ne znaju snaći pa priželjkuju prošlu situaciju. Mnoge ovaj strah od novog - kojeg su sami priželjkivali - dovodi do unutarnjeg zatvaranja, unutarnjih geta. To vidimo i kod izvjesnih kršćanskih skupina. One se zatvaraju pred svijetom, dapače neke dolaze na rub smišljenosti življenja u svijetu. Kad dožive svoje novo “preobraženje”, kad misle da su “uskrsnuli” s Kristom tada se prestraše života u “Jeruzalemu”, u gradovima, u svijetu pa se zatvaraju u svoja geta. To su te zatvorene zajednice koje se izoliraju od “velike Zajednice”, Crkve.

Isus svoje učenike ipak šalje u Galileju, ne želi da ostanu zatvoreni. Potrebno je da svoju istinu i svoj doživljaj dijele sa drugima koji su u vrtlogu života. U svijetu treba svjedočiti Uskrslog Isusa Krista. U svijetu treba sačuvati mir i donositi mir Uskrsloga. U svijetu treba svjedočiti da je Bog s nama. To znači vjerovati u Boga i vjerovati Bogu, pa i onda kada izgleda da je sve pokopano. Ne znam kakve naišle kušnje ne smije ih se uzimati kao smrtno nego kao preduskrsne. Ni smrt više nije nepobjediva, a kamo li druge poteškoće.

II. TOMA: Kad se svijet i čovjek svedu samo na jednu dimenziju, na stvar, predmet, postaju Tomini nasljednici, usvajaju Tomin mentalitet. Kad se sva spoznaja svede na osjetilnost tada se spoznaje samo stvari, tada više nije moguće spoznati niti čovjeka, a niti prijatelja. O transcendentnom ne može se niti govoriti. Nažalost, zadnje stoljeće je ljude svelo na jednodimenzijalnost, na stvari i predmete. Time se izgubio i čovjek i Bog. Nestalo je osobnosti makar se na njoj htjelo graditi sve slobode i autentičnosti. To je plod znanosti, prosvjete, pragmatičnosti. Stvarnost i život su ipak širi od jedne dimenzije i od samo fizičke istine. Sad doživljavamo manjkavost i bijeg u drugu krajnost. Vjeruje se onomu što je izvan konteksta vjerovanja i izvan bilo kojeg vjerovanja. Javlja se bolesna religioznost koja je na granici bilo kakvog odnosa s Bogom.

Konstatira se religiozna glad - religiozno traženje, koje otvara vrata postojanju raznih lažnih navjestitelja, raznih grupacija. Ovo vrijeme je vrlo opasno za iskonsku religioznost. Nekada je bolja nikakva religioznost nego li bolesna. Sjetimo se samo što se događalo u Americi. Ubilo se 39 ljudi vjerujući da po njih dolazi “nebeski brod” da ih odvede u Božje kraljevstvo. Takvih bolesnih slučajeva bilo je u Francuskoj, Kanadi itd.

Mnogi su danas u mucu mirenja “uma” (znanstvenog pristupa svijetu) i religijskog iskona (dubinskog traženja druge dimenzije života). Još se nije uskladio život i shvaćanje života. Kao da život nadilazi shvaćanje i kao da mi prihvaćamo za postojeće samo ono što mi razumijemo. Koliko smo ograničeni? Koliko ne primjećujemo svoju ograničenost? Kad je pitanje shvaćanja i razumijevanja tada mislimo da svoj život potpuno razumijemo. A opet, koliko svatko od nas ima iznenađenja nad samim sobom!

Ova prevelika pragmatičnost smeta nam uzvjerovati u Isusovo uskrsnuće, ali i u svoje vlastito. Makar smo uhranjeni i ugojeni ipak nemamo spokoj za kojim vapi naša dubina. Čini se da, dok sami ne “uskrsnemo”, ne možemo razumjeti niti Isusovo uskrsnuće.

Svakim danom svi postajemo svjesni da je ljudski život puno “širi” od svih ljudskih “opipa”. A ipak treba prijeći i taj put. Potrebno je iskustveno se nadići i povjerovati. Toma je prošao taj put i tek na kraju upoznao Uskrsloga. Tomin put je normalan put koji vodi prema božanskom spoznanju. Potrebno je reagirati na mnoga Božja objavljenja, mnoge Božje događaje u svijetu i našem životu. Bilo ih je ali ih nismo primijetili. Svi smo imali šansu dirnuti samoga Boga, mogli smo ga osjetiti, mogli smo se na njega osloniti. Isto tako svi smo imali trenutaka kada nam se činilo da Boga nema, da je daleko od nas, da ne brine o nama. Sve je to normalno.

I današnji su ljudi također ispustili krik “ne vjerujem dok ne opipam”, pa se sad ulazi u vrijeme Isusovog objavljenja “Tomama” (nama). Mnogi su kao i Toma već izrekli svoje obraćenje, svoje vjerovanje. Takvi postaju svjedoci uskrsnuća. Oni se ne povlače iz svijeta nego žive i svjedoče uskrslog Krista. Otvaraju nam oči da spoznamo Božja objavljenja koja se stalno događaju, samo ih mi ne primjećujemo. Svijet je pun Boga, a da bismo ga uočili potrebno je “progledati” uskrslim očima.

vFr. Marijan Jurčević